

Писац Миомир Петровић каже да није видео ништа спорно у изјавама Жељка Хубача, после којих је смењен с позиције директора Дrame Народног позоришта. Додаје да је евидентно да у том позоришту постоје велики проблеми између, како је рекао, ординирања и субординирања.

Овде чим укажете на неки проблем, то се претвори у питање ко је за Американце а ко је за Русе, изјавио је за Радио Слободна Европа (РСЕ) Жељко Хубач, вршилац дужности директора Дrame Народног позоришта у Београду, поводом његове смене.

Глумци Народног позоришта јавно су затражили смену директора позоришта Дејана Савића и преиспитивање разлога за смену директора Дrame Жељка Хубача. Редитељ Југ Радивојевић, у отвореном писму Управном одбору Народног позоришта, одбио је да буде именован на место новог директора Дrame, уместо Хубача.

"Видео сам конференцију за медије глумаца из Народног позоришта, размишљао сам да одем тамо тог дана и пружим им подршку, и ево сада одавде им шаљем подршку...Народно позориште је један сложен организам, то тако лепо звучи али је и тачно, међутим, велики проблеми постоје између ординирања и субординирања", казао је Петровић у Новом дану.

Он каже да је радио у националном позоришту као заменик директора Дrame, чак и као портпарол, иако по систематизацији то место не постоји, али да га је напустио пре 15 година, јер је видео да никаквог улагања и енергије тамо "не бива".

"Завидим на оптимизму и младости било коме ко ће доћи у Народно позориште и који мисли да може у једном мандату да нешто провери и уради, а са друге стране, знам да сваки пут кад дође нови менаџмент, да свако 'одозго' обећава куле и градове, даје им одрешене руке, тражи аутентичан план и стратегију, да би већ у следећем дану вам срушио и ту слободу и стратегију", казао је гост Н1.

Како је рекао, заиста не зна како се у таквој атмосфери решавају проблеми у позоришту, али да је очигледно да постоји "вапај запослених на многим нивоима".

Петровић је у Новом дану представио свој нови роман "Black light", који говори о, како је рекао, Београду и свету у некој другачијој, прекомпонованој Европи.

"Ово је неки донекле заокрет, неочекивана партитура из мог пера. То је трећи футуристички роман, о једној дистопији, једном свету, нашем граду, али у некој другачијој, прекомпонованој Европи. Овде није реч о научно-фантастичном роману, веч о једном либрету за једну футуристичку оперу", казао је Петровић.

Додаје да је "дуго био у епохи 30-тих година 20. века и периодима Првог и Другог светског рата", а да је у новом роману покушао да "направи очекивања од Трћег светског рата".

"Како би и да ли до њега може доћи, шта су разлози у којима цивилизација зађе тако

танано, иза једног угла, иза којег нема повратка на старе стазе...Ово је пирча о једном 'Блејд ранеру' у Београду, у Европи у којој не постоје нације, интегритети и суверености земаља, не постоји више ни интегритет личности. Име романа је врло намерно на енглеском, то ће бити тај 'пицин', тоталитарни језик...И у том свету сам се ја запитао шта за нас и за мене лично значи сусрет пред терминима као што су језик или нација", казао је Петровић.

Главни јунак је смештен на један трг у центру Београда.

"Он је повратник из једне неуспеле револуције, где људи не смеју најчешће да напуштају свој квартал. Покушао сам да сазнам шта ће нам та клаустрофобија, окренутост ка себи и ближњем, шта ће нам она открити - нову солидарност, ново сажалење, или братство које смо изгубили", казао је гост Н1.

Нисмо сигурни у коју верзију историје желимо да верујемо

Иако је писао о будућности, Миомир Петровић се у Прелиставању штампе на Н1 окренуо и ка прошлости.

Дан ослобођења Београда - 20. октобар обележава се у знак сећања на тај дан 1944. године када је у Другом светском рату Београд ослобођен. У борбама од 12. до 20. октобра погинуло је око 3.000 бораца Народно-ослободилачке војске Југославије и 960 војника и официра Црвене армије. Београдском офанзивом окончана је 1.287 дана дуга немачка окупација Београда.

Гост Н1 каже да наше друштво данас "није сигурно у коју верзију историје жели да верује".

"Ја се бавим том потребом ревизије, и та ревизија, под куполом демократске ЕУ, доста пушта неких својих пипака. Веровали смо у једну историју када смо били побуњеници, када смо постали део корпоративног света, у покушају, ми почињемо да се озбиљно преиспитујемо, не само између четника или партизана, сада се ствар усложњава -

питамо се да ли смо на страни врлог, белог, хришћанског света или на страни нечег другог што се чак није ни дефинисало", рекао је Петровић.

Он каже да је данас велики дан, јер је то догађај када је "Београд једном од хиљаду пута био ослобођен, за разлику од неких европских престоница које никада нису биле под окупацијом".

"Огроман је утицај Црвене армије. Бојим се да је питање да ли бисмо успели сами то да изведемо. И у том смислу, тим херојима у било којој униформи, треба одати почаст", сматра гост Н1.

Наглашава и да је за то да треба често спомињати и ко је био на другој страни.

За покушај рехабилитације Милана Недића Петровић каже да би била "аутогол".

"Много размишљамо о становишту 'радио је шта је морао'. Сви који нас сада гледају имају своју дефиницију тих дешавања. Ја ћу рећи да је он апсолутно био квислинг", казао је Петровић.

Срамно ћутање на Вучићеве прозивке новинара

На писање листа Данас о прозивкама које је Александар Вучић упутио новинарима РТС-а и Н1, Петровић каже да му није јасно "шта је циљ и исходиште тог концепта комуникације у глобалу".

"Ја сам са овог места пре годину дана рекао да ће Вучић ускоро почети да избацује новинаре с конференција. Сада је ситуација још сложенија. Било је у том маниру који смо већ упознали. А био сам и пријатно изненађен реакцијом вашег колеге...изненађује ме читав такав развој ситуације", казао је Петровић.

О писању Блица да је у Београду, на Дорћолу, затворена пекара стара 105 година, Петровић каже да и то може да повеже са ослободиоцима Београда.

"Па како нисмо сигурни да ли је неко ослободио Београд или га је окупирао, тако нисмо сигурни да овако лепе ствари које красе овај град, нестају", казао је.

"Шарм једног града, који доживљавам и којима се враћам, саздан је од тих малих радова, а не од великих, помпезних пројеката. У граду у којем се већ у октобру ставља новогодишња декорација, потпуно је нормално да те мале, шармантне ствари које красе град, нестају", додао је.

(Н1)

Видети још: [Глумци Народног позоришта затражили смену директора Дејана Савића и преиспитивање разлога за смену Жељка Хубача; Југ Радивојевић одбио да буде именован уместо Хубача](#)